

DE POSTRYDER DER PROVINCE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooral betaalbaar is bepaeld op 3 fr. per jaer.
» » » » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 »
De reclamen » » 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk nit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 28 MAERT.

Het verslag der middensektie over de verhooging der traktementen van de lagere bedienden, is in het licht gegeven, en wy gaen er onze lezers mede bekend maken.
Dat de gemelle verhooging noodzakelyk is, betwist niemand: de jaerwedden zyn in 't algemeen, sinds een twintigtal jaren, dezelve gebleven, terwyl de eerste noodwendigheden des levens suerder en duerder geworden zyn. Onmogelyk is het dat een kleine ambtenaar met zyn traktement besta: hy moet veel, ja zeer veel, derven, bezonderlyk indien hy een familielast heeft. De noodzakelykheid gaet hier geaerd met de betamelykheid; inderdaed, het betaemt niet dat een Staetsbediende zoo slecht betaeld worde dat hy in ellende verkeert. Het gouvernement behoort hem een treffelyk bestaen te verzekeren. Onder alle opzigten dan was de vermeerdering van jaerwedden noodzakelyk.
Maer de toepassing van dit gedacht heeft eene groote moeijelykheid ontmoet, welke wy meermaels doen gelden hebben, namelyk deze: de belastingen zyn reeds zoo groot, zoo zwaer, dat het onmogelyk is dezelve te vermeerderen: wy gaen verder: wy vermenen dat het gevaerlyk zou zyn nog meer geld te vragen aen de lastenbetalers, zelfs wanneer dit geld bestemd zou zyn om de jaerwedden der kleine bedienden te verhoogen. Deze laetstgenoemden lyden, niemand loochent het: maer hoe groot is ook het lyden niet van de kleine burgery! Hoeveel heeft zy ook niet moeten derven in die rampzalige tyden wanneer de vermindering der winst gepaerd ging met de duerte der levensmiddelen: Hoeveel is haer gering bezit niet verminderd? Hoe groote moeite heeft zy nu nog niet om een eerlyk bestaen te krygen? Ja, wy begrypen het, de middensektie heeft gevoeld dat het onmogelyk was honderd duizend families te belasten om elf duizend andere te helpen, en zy heeft den wensch uitgedrukt dat de verbetering des lots van de kleine bedienden geschieden zou zonder de lasten der burgery te vergrooten, en zulks wel by middel van spaerzaamheden en vereenvoudigingen die in den dienst zouden gebragt worden.
« Deze spaerzaamheden, zegt het verslag der middensektie, hebben wy als mogelyk, by gevolg als wensche-lyk aanzien. Ten einde het gouvernement uit te dagen

om ze te bewerkstelligen, en het ook de zedelyke magt te leenen, welke het van de wetgeving verwacht, hebben wy den duer van het wetsontwerp op twee jaren bepaeld, de heeren ministers op de dringendste wyze verzoekende van ons zoo haest mogelyk budjetten voor te leggen die gewyzyd zyn in den zin zoo als hier boven gezegd is. De vereenvoudiging van verscheidene deelen des diensts en de afschaffing van sommige andere zou toelaten van gevoeliglyk het personeel der burealen te verminderen, de verantwoordelykheid der bestuurders uit te strekken en de ambtenaren van allen graed in eenen beteren toestand te plaetsen.
Wy zyn ook van het gedacht der midden-sektie; maer wy weten, by ondervinding, hoe weinig kracht de wenschen van spaerzaamheid op de ministers hebben; sinds menigvuldige jaren is er niet één budjet gestemd geworden zonder dat men aen de ministers de spaerzaamheid aanbevolen heeft, en altyd heeft men eenen uitslag tegenstrydig aen die wenschen en aanbevelingen bekomen. Wy hebben er dan hoegenaemd geen vertrouwen in, ten ware de Kamers zelf maatregelen namen om de onkosten te verminderen.
Drie voornamste kwestien hebben de beraedslagingen der midden-sektie uitgemaakt, te weten: 1° Welke jaerwedden men vermeerderen zou; 2° Hoe men het krediet zou verdeelen; 3° Zal de lagere geestelykheid er deel in hebben?
Na rype overdacht, heeft de midden-sektie afgezien van haer ontwerp strekkende om de vermeerdering toe te staen aen degene die eene jaerwedde van 1600 tot 2000 franks, genieten, en zy heeft haren voorstel bepaeld by dit eerste gel.
Wat de verdeling van het krediet aengaet, zy zal geschieden door de zorg der ministers, in dier voege nogtaas dat er eene gelyke vermeerdering aen elken ambtenaar worde toegestaan.
Er was kwestie geweest van de zoo geringe jaerwedden der lagere geestelykheid te vermeerderen; maer voor het oogenblik heeft de middensektie daeraen geen gevolg gegeven. « Desaengaende geraedpleegd zynde, zegt de middensektie, heeft M. de minister van justitie verklaerd dat er iets te doen was ten voordeele der lagere geestelykheid, en hy heeft ons het gedacht doen kennen der bisschoppen aen welke hy ten dien opzigte geschreven

had. Deze prelaten zyn het eens om als regtveerdig en noodzakelyk te aanzien eenen maatregel die een hondertal franks zou voegen by de jaerwedde van het grootste deel der onder-pastors en der succursale pastors. » De middensektie was bereid om dien wensch in te willigen, maer het ontbrak haer aen noodige inlichtingen, en zy heeft zich te vreden gehouden met de belofte van 't gouvernement, dat er in het budjet van 't ministerie van justitie, voor 1858, eene vermeerdering voor de lagere geestelykheid zal gebragt worden.
Dusdanig is het werk der middensektie waer over de Kamer, in eene aenstaende zitting, zal te beraedslagen hebben.

Post.

Men leest in den *Moniteur* :
Het hieronder staende berigt is in den loop van november en december 1855 door de byzonderste dagbladen des lands afgekondigd geworden :
« De administratie vermeent het publiek te moeten verwittigen dat zy geene de minste verantwoordelykheid op zich neemt aengaende geldelyke weerden vervat in brieven die in de bussen worden geworpen,
» De brieven die weerden bevatten moeten belast worden, dat is te zeggen, gesloten met ten minste twee zegels en in een postbureau neergelegd tegen eene kwitantie die 20 centimen kost boven de vracht, voor allen afstand. In geval van verlies ontvangt de opzender eene schadevergoeding.
» De belaste brieven zyn het voorwerp van byzondere zorgen die voor doel hebben derzelver verlies byna onmogelyk te maken, doch welke, en dit is te verstaen, zich niet kunnen uitstrekken tot de massa der gewoone brieven.
» De fondsen en weerden worden ook door den post verzonden als geldelyke artikels, met volle waarborg, met betaling van één ten honderd der weerde, en met den yzeren weg, voor al de statien, mits één per duizend.
» Men kan de aandacht van het publiek niet genoeg op het tegenwoordig berigt inroepen.

De minister van openbare werken,
» EM. VAN HOOREBEEK. »

Ondanks de zoo stellige waarschuwing in dit berigt

DE SCHILDERY VAN MURILLO.

Omstreeks het stedeke Villefranche, in 't fransch gewest Rouergue, op zeer weinigen afstand des steenwegs, zag men in 't jaer 1813 eene hut, door eene zestigjarige gebrekekyke weduwe en hare zestienjarige dochter, haer éénig kind, bewoond.
Met geringe aelmoesen en met den nog geringeren opbrengst haers handwerks leefden die twee armschepselen. Francisca (alzoo heette 't meisje), arbeide in naest gelegene landhoeven; hare moeder maeide gras, ter voeding eener geit, raapte hout voor haer klein huishouden of spon een weinig vlas, als 't slecht weder haer niet toeliet uit te gaen. Zy leefden alzoo gelukkig, omdat zy elkaer teederlyk beminden, en omdat zy in een beter leven ten vollen geloof hadden.
En nogtaas zag 't iuwendige harer hut er allerellendigst uit: men heelde zich vier berookte en bouwvallige muren in, met eene vermeluwe bedstede, dry skabellen, eene tafel en eene kist voor alle stofsteering. In eenen hoek lag een weinig strooi, waer de geit sliep: het bed harer meesterssen was nauweylyks beter, maer zy moesten het uitmunten vinden, wyl zy er eenen rustigen en zuiveren slaap genoten. Aen 't voetende der bedstede zag men een' kleine geschilderde doek, welke de Koningin des Hemels verbeeldde met vier nagelen aen den muer gehecht. Moeder en dochter hielden dit afbeeldsel in grooten eerbied, maer vooral de moeder, die, Maria genaemd, Onze Lieve Vrouw tot beschermheilige had, en al 't heil dat zy in dit aerdsche tranendal hadde mogen verwerven, schreef zy aen den invloed der Allerheiligste Maegd toe. Des avonds, toen men niet meer den ginst op 't geberge kon ontwaren, en bet uer der vueren licht uitdooving in 't naestaende gebucht was geslagen, knielden beiden neer voor de Moeder-Maegd, wien zy dank zegden om haer het brood van dien dag te hebben gegeven; des morgends, alswanneer de eerste stralen des dageraeds

ouder haer strooijen dak drongen, knielden zy andermael en spraken dank tot Maria, om dat ze haer nachtrust had gegund.
Eilaes! de zoete rust van de goede oude en van hare dochter ging welhaest gestoord worden. Een slecht jaer voor de meeste gewesten van Opper-Languedoc was wel 1812; langdurige regens overstroonden velden en beemden, en bedierven graen- en wynoogst, en gelyk een ongeluk nooit alleen komt, werd die zoo onvruchtbare zomer opgevolgd door eenen zoo gestrengen winter, dat de oudste lieden des lands zich niet geheugen er de weërge van gezien te hebben. De ellende was algemeen, zelfs onder degenen die te vooren welhebbend waren; en de ryken, over de toekomst beangstigd en in de vrees van geen geld genoeg voor hen te hebben, lieten niet meer werken.
De oude Maria en hare dochter die nimmer noch bevoorradingen noch besparingen hadden kunnen doen en op God's genade leefden, hielden het die winter, men weet niet hoe. Zy verkochten hare geit, die haer zoo nuttig was en die zy zoo lief hielden! en ontvingen eenige aelmoesen, welke de pastoor harer parochie haer liet toekomen; maer die aelmoesen waren zoo gering het aantal der weldoeners was zoo klein, en 't geen der ongelukkige zoo groot! Ongetwyfel hadden zy hare behouding te danken aen de bescherming van Maria, die op haer waakte en wien zy in haer afbeeldsel eerbiedigden. « Allerheiligste en onbevleete » Maegd, zegde Francisca, beschermheilige myner moeder, » laet ze zoo ellendiglyk niet bezwyken! — Onze Lieve » Vrouw, troosterse der bedrukten, sprak Maria, « verlaet » myne dochter niet; zy is nog te jong om te sterven. »
De lente hierverscheen, en met haer drong de hoop in 't hert van moeder en dochter: Francisca kon weer op dagloon gaen werken en de oude Maria zou, wanneer zy aen 't spin-wiel zat, hare handen, niet voelen tintelen. Ydele hoop!
Op een oogenblik dat Francisca te velde sleutelbloemjes

en violetjes was gaen plukken, om daarmede een krans voor Onze Lieve Vrouw te maken, melde de eigenaar der hut, door de weduwe bewoond, zich voor haer aen! 'T was een ruwe en hardhertige man, die niet meer God vreesde dan hy jegens den evenmensch medelydend was, en hy zegde: « Nu, wyf, uw jaer huispacht is vervallen. 'T is slechten » tyd, en mits ik geen geld heb, kom ik er u vragend. — » Eilaes! gaf Maria hem ten antwoord, « de tyd is voor » my noch slechter dan voor u. Het ontbreekt my en myne » dochter aen brood; oordeel dan of het my mogelyk is u » te voldoen — Is het alzo, » hernam de booze man, tracht » een schuilplaets te vinden, waer eenige liefdadige ziel » u om Gods wil aanverde: want morgen keer ik naer de » stad terug, en gy zult voorzeker uit deze wooning gedre- » ven zyn, alee ik dit dorp verlate, » en hy stampte met » gramschap op den vloer.
« Myn God! myn God! » riep de arme vrouw uit, « geef » ons doch, eenige dagen respyt om, gelyk gy het zegt, eene » schuilplaets om Gods wil te vinden. Wy zullen, hoop ik, » niet lang moeten zoeken, want myne hoogbejaerdheid en » de jeugd myne dochter zullen ongetwyfeld wel iemand » belangstellend inboezemen. En kan ik alzo myn bed, » myne oude tafel en de dry skabellen welke my over bly- » ven op straat laten staen? — Uw bed, uwe skabellen, » uwe oude tafel! maer gy zyt gek, oude vrouw. Meent » gy dan ze mede te nemen? En wie zou my dan betalen » wat gy my schuldig zyt? Ik ga dit alles doen verkoopen, » en ten spoedigste. — Myn bed verkoopen! Wat zegt gy » daer? Gy wilt my dan op strooi doen sterven. — Gy zult » sterven waer en waerop gy wilt, daeraen laet ik my niet » gelegen. Wat my belangt, is betaeld te worden, en ik » twyfel zeer het met die ellendige stukken van vermolmd » hout, te wezen. Nogtaas zal ik het beproeven. » En daer » de ongelukkige poogde hem by de handen te nemen, om » hem te gaen smeecken, stootte hy haer bitsig weg, opende de » deur, en zegde: « Ik heb u verwittigd; morgen zult gy het